

Bijbelstudie Centrum: “Bestemd om Koning te worden”

deel 1-2

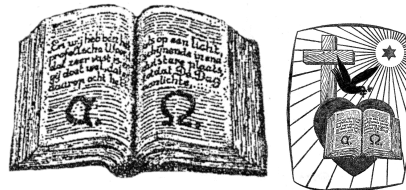
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studieniet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4 “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtels keren”.

Bijbelstudie Centrum: “Bestemd om Koning te worden”

deel 1-2

Het onderwerp van deze studie wat wij met elkaar willen behandelen is:

“bestemd om Koning te worden”

Laten we eerst opslaan uit het Woord van God Gen. 37:1-11 *“Jakob echter woonde in het land der vreemdelingschap van zijn vader, in het land Kanaän. Dit is de geschiedenis van Jakob. Jozef, zeventien jaar oud – hij was dus nog jong – placht met zijn broeders, de zonen van Bilha en de zonen van Zilpa, de vrouwen van zijn vader, de schapen te hoeden. En Jozef bracht kwaad gerucht aangaande hen aan hun vader over. En Israël had Jozef lief boven al zijn zonen, omdat hij hem een zoon des ouderdoms was; en hij maakte hem een pronkgewaad. Toen zijn broeders zagen, dat hun vader hem boven al zijn broeders liefhad, haatten zij hem en konden niet vriendelijk met hem spreken.*

En Jozef had een droom en vertelde die aan zijn broeders; daarom haatten zij hem nog meer. Hij zeide namelijk tot hen: Hoort toch deze droom die ik gehad heb. Zie, wij waren aan het schoven binden in het veld – daar richtte mijn schoof zich op en bleef overeind staan, en zie, uw schoven omringden haar en bogen zich voor mijn schoof neer. Daarop zeiden zijn broeders tot hem: Wilt gij soms koning over ons zijn? Wilt ge soms over ons heersen? Toen haatten zij hem nog meer om zijn droom en om zijn woorden.

En hij had nog een andere droom, die hij aan zijn broeders verhaalde. Hij zeide: Nu heb ik weer een droom gehad, en zie, de zon, de maan en elf sterren bogen zich voor mij neer. Toen hij dit aan zijn vader en zijn broeders verhaalde, onderhield zijn vader hem daarover, en zeide tot hem: Wat voor een droom is dat, die gij gehad hebt? Zullen soms ik, uw moeder en uw broeders komen om ons voor u ter aarde neer te buigen? Zijn broeders dan benijdden hem, maar zijn vader hield de zaak in gedachten”.

Vervolgens lezen we 1 Cor. 2:7-9 *“maar wat wij spreken, als een geheimenis, is de verborgen wijsheid Gods, die God (reeds) van eeuwigheid voorbeschikt heeft tot onze heerlijkheid. En geen van de beheersers dezer eeuw heeft van haar geweten, want indien zij van haar geweten hadden, zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben. Maar, gelijk geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben”.*

En tot slot lezen we Openb. 5:9-10 *“En zij zongen een nieuw gezang, zeggende: Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen; want Gij zijt geslacht en Gij hebt (ons) voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie; en Gij hebt ons voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en wij zullen als koningen heersen op de aarde”.*

In de Bijbel hebben de Bijbelvertalers boven dit hoofdstuk in Genesis gezet: *“Jozef naar Egypte verkocht”*, maar nog beter zou het zijn wat er in het **tweede vers** staat van Gen. 37: *“dit is de geschiedenis van Jacob”*. De geschiedenis van Jacob en het gaat over Jozef, dat heeft natuurlijk een betekenis.

We lezen nu nog eens dat ene vers uit de Cor. brief, 1 Cor. 2:9. *“wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God bereid heeft voor diegenen, die Hem lief hebben”.*

Vandaag gaan de kinderen al heel jong naar school, al op vierjarige leeftijd; ze zijn ook heel lang op school. Iedereen weet hoe het daar gaat; vader of moeder levert je af op school, je moet goed naar de juffrouw luisteren en je moet goed je best doen.

In de school krijg je dat bij herhaling te horen en elke keer als je goed je best doet en de juffrouw ziet dat, dan krijg je een plaatje of een zoen met een griffel. Maar als het nu eens niet zo goed op school lukt, dan krijgen kinderen een hekel aan school en zeggen, praat me nu niet op zondag ook nog eens over school. Op school leer je en moet je echt je best doen en als het niet lukt krijg je slechte cijfers.

En weet u wat nu het probleem is? Dat heel veel jonge Christenen, maar ook de ouderen, denken, dat, als ze met de Heer Jezus in de leerschool gaan, het net zo gaat: dat de Heer Jezus zegt, als je goed je best doet krijg je een pluim en dan houd ik extra veel van je en als je niet zo goed je best doet of als je verkeerde dingen doet, dan ben ik boos op je.

Bijbelstudie Centrum: “Bestemd om Koning te worden”

deel 1-2

Primitief gedacht, maar er zijn heel veel mensen die zo denken. Ik heb wel eens met mensen gesproken, die al op hoge leeftijd waren en zeiden: *“ik heb toch altijd zo mijn best gedaan”*? Dan denk ik: daar heb je het weer, ze denken nog altijd dat ze op school zitten.

Ik heb u iets voorgelezen van een jonge man, die ons over zijn leven heel wat te vertellen heeft. Ik heb u al gezegd dat het eigenlijk begint met de geschiedenis van Jacob, want het verhaal van Jozef is de geschiedenis van Jacob. Als die geschiedenis van Jozef er niet had gestaan, dan was het naar de mens gesproken met Jacob niet best afgelopen, dan was hij de hongersdood gestorven, want Jozef heeft hen in leven gehouden. Wie is die Jozef?

Hij wordt geboren in het huis van Jacob, één van de drie aartsvaders, aan wie God grote beloften had gegeven. Eenmaal zou uit dit geslacht de Messias geboren worden. Zij zouden het volk van God zijn, een volk ontelbaar als het zand aan de zee, ontelbaar als de sterren aan de hemel, een volk voor Gods Naam, dat aan heel de wereld bekend zou maken, wie de God van Israël was.

In dat huis wordt Jozef geboren; je zou zeggen een bevoorrechte positie. Weet u wat ik zo mooi vind: dat eigenlijk het verhaal van Jozef en Jacob zo door elkaar geweven wordt, dat het eigenlijk één verhaal wordt. Jozef was dus ook besloten in het liefdesverbond dat God gemaakt had met Abraham, Isaäk en Jacob.

Je kunt ook zeggen: het was de God van Abraham, Isaäk en Jozef. Zo staat het in **Gen. 37**: het is de geschiedenis van Jacob en dan gaat het meteen verder met Jozef. De Bijbel is zo prachtig in zijn realisme, want dan staat er: *“Jozef was zeventien jaar oud, dat was dus nog jong”*.

Het gaat dus over een jongeman. Jozef wordt in het geslacht geboren en ongetwijfeld is hij verbonden met de geschiedenis van Abraham, Isaäk en Jacob, hij heeft daar oog voor, hij luistert er graag naar, hij is er vol van en hij denkt: God heeft mijn vader lief, ik wil daar ook helemaal bijhoren. En wat krijgen we dan als beeld van Jozef te zien?

Een jongen, die het zijn vader verschrikkelijk graag naar de zin wil maken, hij doet zijn best. Wat heeft een vader niet graag dat z'n zoon zijn best doet en luistert en gehoorzaam is. Jozef doet zijn uiterste best, zelfs zo goed, dat wanneer hij met zijn broers in het veld is en die broers deden iets wat vader niet graag wilde, Jozef zei hen dan, dat vader dat niet wilde hebben.

Als die broers niet willen luisteren, gaat Jozef naar zijn vader en zegt: *“vader het is mis gegaan, ze hebben niet gedaan wat u wilde”*. Zo is Jozef. Door zijn best te doen wekt hij de haat van zijn broers op en kunnen ze het niet uitstaan, dat hij ook nog de liefste zoon van hun vader is.

Ik weet van een klas, die zo een kind doodzweeg, omdat hij altijd aan de leraar zei wat voor huiswerk de leraar had opgegeven. Toen zeiden die jongens: dan moeten we die jongen doodzwijgen, we kijken hem niet meer aan en we zeggen geen woord meer tegen hem. Die jongen heeft er veel moeite mee gehad.

Jozef had een streepje voor en vader Jacob, stak dat niet onder stoelen of banken; er staat *“Jozef, was hem een zoon des ouderdoms en hij had hem meer lief dan de anderen”*. Hij kwam op een dag ook nog met een prachtig pronkgewaad aan, dat hij Jozef gaf, met als gevolg dat zijn broers hem, dat heilige boontje, niet konden uitstaan. En het wordt nog erger, want op een dag kwam Jozef thuis en had een heel bijzondere droom.

De broers begrepen, dat het geen gewone droom was, maar één die Jozef van Godswege gekregen had, want er staat: *“ze waren jaloers, ze benijden hem om die droom”*. Jozef was al de liefste zoon van zijn vader, hij had al een streepje voor, hij liep al in die prachtige koningsmantel rond en: nu heeft God ook nog het beste met hem voor. Die broers vroegen zich echt niet af hoe dat kwam, nee, ze dachten alleen maar *“dat verwende kereltje”*. Het werd zo erg, dat ze zijn bloed wel konden drinken. Dat was Jozef.

Bijbelstudie Centrum: “Bestemd om Koning te worden”

deel 1-2

Vandaag aan de dag zijn er ook mensen (dat is door alle eeuwen heen geweest) die in een Christelijk gezin worden opgevoed en hun best doen het vader en moeder naar de zin te maken en ook om het God naar de zin te maken. En wat blijkt dan de uitwerking te zijn? Het werkt niet.

Jozef doet zijn best, maar die broers worden er niet anders van, nee, die werden juist nog veel feller en gemener, ze wilden Jozef eigenlijk helemaal niet meer bij hun herderswerk hebben; laat hij maar thuis blijven bij zijn vader, dan kan hij ook niet klikken. Zo is de situatie ontstaan, dat de broers er alleen op uittrekken en Jozef thuis blijft.

Ze gaan een heel eind van huis en Jozefs vader zegt op een dag: *“ga eens naar je broers en kijk hoe het met hen is”*. Jozef is een gehoorzamen jongen, maar ik kan me niet voorstellen dat hij de situatie ten opzichte van zijn broers niet heeft gevoeld, dat hij niet een beetje heeft begrepen, dat zijn broers helemaal niets meer van hem moesten weten. Dus zo'n prettige opdracht was het bepaald niet. Maar hij gaat die opdracht van zijn vader uitvoeren. Hij kan ze eerst niet vinden en waarom hij ze niet kan vinden, dat heeft ook een betekenis.

Hij komt tenslotte bij Dothan en Dothan betekent wat. Weet u wat de eis van Gods maatstaf is, als we ons best willen doen: die wet vervullen en net als ieder mens valt Jozef daar ook onder. Ieder mens, die het zelf wil proberen valt onder Gods maatstaf en dat is de eis van de wet.

Die maatstaf van Gods wet is zo enorm scherp, dat geen enkel mens, hoe goed hij ook zijn best zou doen, ooit die maatstaf bereikt. Ik zal u laten zien, waarom Jozef niet aan die maatstaf voldeed, hij deed toch zijn uiterste best, je zou kunnen zeggen: net als Paulus eenmaal, ook een jongeman.

De Bijbel kent veel van die jonge mannen, die op een bepaalde manier door God in de kraag worden gegrepen. De jonge Saulus (Paulus) ijverde ook voor God en deed zijn uiterste best. Hij zegt van zichzelf: ***“naar de wet onberispelijk”***, naar de letter.

Ik kan me zo voorstellen, dat Jozef ook precies naar de wet handelde. God had met die twee jonge mannen, zowel Jozef als Saulus, grote plannen. Maar God kan Jozef zo niet gebruiken, Hij geeft hem die dromen en daarin gaat Jozef zien, wat God eigenlijk bedoelt, hij gaat er een heel klein beetje begrijpen. De broers hebben het ook door. Want ze zeggen: ***“wil jij soms koning over ons zijn”?*** God had koningsplannen met Jozef. En God heeft die koningsplannen met u en met mij.

Ik snap niet hoe het kan, maar we hebben het samen gelezen in **Openb: *“Hij heeft ze gekocht uit elke stam en taal en natie. Zij zullen als koningen heersen over deze aarde”***.

Dat is geen droom, zoals wij tegen dromen aankijken. Jozef droom was een profetische droom en als God Zijn Woord zendt, wordt het uitgevoerd. Ik zou haast zeggen, ondanks Jozef. De moeilijkheid met Jozef was, dat hij veel te vroeg in de koningsmantel ging lopen: *“ik doe toch mijn best, ik doe wat vader graag wil”*. En dan zegt God: *“Zo kan Ik je niet gebruiken”*.

Maar wie zou Jozef ooit zover krijgen, dat hij die koningsmantel uitrok? O, we zijn toch zo geweldig trots op ons manteltje en we zeggen: *“we brengen het er toch nog niet zo slecht van af, er zijn velen die het veel slechter doen dan ik”*. Zo blijven we maar lopen in onze mantel, we willen hem niet kwijt, want die mantel is ons *“ik”* bewustzijn. Daar is op school en bij de opvoeding aan gewerkt, al die schouderklopjes, die we ontvangen hebben voor dingen die we wel konden.

Maar wat zegt God ervan? Jozef komt op de plaats van de wet en weet u wat God dan zegt? Jozef, onvoldoende, hopeloos onvoldoende, al dat je best doen heeft je niet geholpen. Jozef komt bij zijn broers aan, ze hebben hem in de verte al zien aankomen en ze zeggen: *“laten we hem vermoorden, dan zijn we van die mooi prater, van die betweter af”*.

Jozef komt er aan en wat gebeurt er dan het eerst? Die mantel gaat uit, niet netjes, niet voorzichtig, nee aan flarden! Wat moet het die trotse Jozef door het hart gesneden hebben toen die mantel aan flarden

Bijbelstudie Centrum: “Bestemd om Koning te worden”

deel 1-2

ging, verscheurd en vertrapt op de grond. Uit Israëlitisch oogpunt zien we Jozef in zijn ondergoed en dat betekent dat hij naakt was. Hij wordt in de put gegooid en hij schreeuwt het uit: *“vader waar ben je nu”*, maar vader hoort niet, want hij is er niet. Dan schreeuwt Jozef: *“O, God, waar bent U nu, ik had toch bij U een plaats?”*

Maar als u in een diepe put zit, dan is de hemel maar o zo klein. Als God het mes er in zet, gaat het radicaal. U en ik, wij zijn geen mensen om ons zelf de mantel uit te trekken. Maar er is er Eén, die Zijn Koningsmantel vrijwillig heeft afgelegd. Eén die wel aan de maatstaf van Gods wet voldeed, Eén die de hemelse heerlijkheid uit eigen vrije wil heeft verlaten en naar deze aarde kwam.

Ja, waarvoor eigenlijk? *“O, Heer Jezus, waarom hebt u zich zo ingespannen, waarom hebt u dat gedaan?”* Was er in iemand van ons iets te vinden, waarom Hij het moest doen, iets waarom Hij van ons moest houden? Hebben we het ergens aan verdiend?

Daarom, *“o God, begrijp ik u niet, maar ik weet door uw Woord, dat U mij lief heeft. Maar ik begrijp het niet en ik denk ook dat ik het nooit zal begrijpen”*. Als we elkaar lief hebben, dan is dat omdat we in elkaar nog wat zien, maar wat ziet Hij in mij?

Toch kwam Hij, dwars tegen alle vijandschap en haat in en legde Zijn mantel af, Hij nam de gestalte van een dienstknecht aan om aan de mensen gelijk te worden. En of dat al niet genoeg was: toen is Hij gekomen en heeft Zijn volgelingen, die in Zijn leerschool waren, een les gegeven, die ze nooit meer zouden vergeten, want vlak voordat Hij zou sterven aan het kruis heeft Hij Zijn mantel afgelegd (niet afgerukt, maar vrijwillig) en Hij heeft een handdoek genomen, het teken van de laagste dienstknecht en Hij is Zijn discipelen langs gegaan, Hij de Meester en heeft hen de voeten gewassen.

Een les om nooit meer te vergeten. Tenslotte heeft Hij Zich de mantel laten afnemen, Hij heeft de mantel van Zijn leven afgelegd in de dood, naakt heeft hij daar voor u en mij aan dat kruis gehangen in de God verlatenheid.

Hij heeft gezegd: *“niemand ontnemt Mij het leven, ik leg het uit Mijzelf af”*. Hij wilde u en mij redden, want er was voor ons geen ontkomen aan, we waren ten ene male niet aan de maat van God toegekomen.

Omdat Jozef niet aan de maat van de wet van God toekwam, moest Jozef, moeten u en ik, dood. Er is geen andere oplossing; we kunnen nog zo jammeren en schreeuwen, maar het helpt niet.

De mantel van Jozef wordt gedompeld in bloed en teruggebracht naar zijn vader, die zelf de conclusie mag trekken. Vanaf dat moment is Jozef dood voor zijn vader. Het moet iets verschrikkelijks geweest zijn, zijn meest geliefde zoon hem door de dood ontnomen.

Later zegt hij *“En neemt gij ook deze (Benjamin) van mij weg, en overkomt hem een ongeluk, dan zult gij mijn grijze haar met verdriet in het dodenrijk doen neerdalen”*. Gen. 44:29.

Tot stervens toe is die vader bedroefd. Maar dan komt er nog een straaltje van hoop, heel klein maar, want Jozef en ik hebben de dood verdiend. God had die jongens hun gang kunnen laten gaan en dan was er van Jozef op dat moment alleen maar een lijk overgebleven. Maar Juda zegt: *“laten we dat niet doen jongens, want wat hebben we er voordeel aan?”*

Moet u nagaan: je eigen broer, wat heb je er voor voordeel aan als je hem dood maakt. Laten we hem verkopen dan hebben we tenminste nog wat. Als je zo over je broer praat, dan is de haat toch wel groot geworden!

Dan zien ze die Middianitische kooplieden en ze halen Jozef uit de put. Jozef zal later in Egypte die broers voorhouden: *“Jullie hebben op mijn gekerm geen acht geslagen”*. Wat zal hij geschreeuwd heb-

Bijbelstudie Centrum: “Bestemd om Koning te worden”

deel 1-2

ben! Maar ze zijn keihard, Jozef moet zijn handen uitstrekken en wordt geboeid en hij wordt achter een kameel gebonden op weg naar Egypte.

Nu komt het er op aan of Jozef bereid is de lessen van God te leren. Weet u wat de eerste les was die Jozef moest leren?

Een keiharde les: de mantel moet uit. De apostel Paulus, die zo geijverd had voor God, zegt: *“ik was een Israëliet uit de stam van Benjamin, op de achtste dag besneden, en dat was nog niet genoeg, ik ben een farizeër geweest, naar de wet onberispelijk en ik heb de gemeente van de Here Jezus Christus vervolgd, omdat ik dacht dat ik dat in ijver voor God moest doen”*.

Het werkte allemaal verkeerd uit, precies als bij Jozef. Ook bij hem moest de mantel uit en Jezus komt in zijn leven en zegt: *“Saul, Saul, waarom vervolgt je Mij?”* Dan stort de hele wereld van Saul in elkaar.

Nu vraag ik u, man, vrouw, jongen, meisje, hebt u ooit meegemaakt, dat uw wereld in elkaar stort? Wie dat nog nooit heeft meegemaakt, wens ik die ervaring toch toe, want dat is uw enige redding; één keer moet uw wereld in elkaar storten, één keer moet uw ijver voor God kapot, die mantel moet uit, anders kan God met u niets beginnen. Want hoe u ook uw best doet, u schiet altijd te kort.

Zij die niet zien, dat die mantel uit moet, worden hele treurige Christenen. Zij zeggen: *“ik doe mijn hele leven mijn best, maar een zondaar blijf ik”*. Heeft God zulke Christenen bedoeld, die de hele dag met een lang gezicht rondlopen en zeggen: *“we komen niet aan de maat van God toe”*?

Zulke Christenen heeft God niet bedoeld. Anderen zeggen: *“ik haal het toch niet, wat maakt het dan allemaal uit, dus leef ik er maar op los”*. Dat bedoelt God niet. De mantel moet uit, daar moet het mee beginnen. Bij Saulus ging het licht uit, zijn ogen werden blind.

Toch moet je door dat dal heen, want eerder aanvaard je de oplossing niet van God. Zolang je van jezelf nog maar het idee hebt, dat je er op de één of andere manier nog wel iets van kunt maken, ben je niet bereid die mantel uit te doen.

Daarom moet God soms met harde hand, die mantel uit laten trekken, door ons zo op onze neus te laten vallen, ons zo te laten mislukken in ons eigen pogen de hemel te bestormen, dat we eindelijk inzien dat aan onze ladder een eind komt en de hemel niet te bereiken is. Je ziet zoveel mensen, die proberen ladders te bouwen naar de hemel en ze zijn allemaal te kort. God zet er een streep door in Zijn genade.

Jozef zijn handen geboeid komt in Egypte terecht. Mag ik u even in gedachten brengen wat dat betekent? Egypte was in die dagen een land waar niets anders was dan afgoderij en occultisme.

Dus: een jongen die komt uit een huis waar de Here God gediend werd, die geen omgang had met Kanaänitische mensen, maar altijd met vader Jacob thuis was, een heel beschermd milieu, zouden we zeggen, die komt in Egypte, waar geen mens hem verstaat, hij spreekt de taal niet en er is niets anders dan afgoderij.

Met zijn handen geboeid moet hij in de hitte op een markt staan en koopwaar zijn. Het lijkt wel net of God Zich niet meer stoort aan Jozef of Hij hem weggestopt heeft in het uiterste hoekje van de aarde.

Ik denk dat het in die drie dagen van duisternis voor Saulus, het ook zo ongeveer geweest moet zijn: hij heeft daar in doffe wanhoop op de grond gelegen: *“wat nu, ik heb Jezus vervolgd, ik dacht dat ik voor God was en ik ben voortdurend tegen Hem geweest”*.

Er komt een man bij Jozef, een overste van de Farao van Egypte, die hem koopt en hem in zijn huis brengt. Een jongste slaaf moet beginnen met het smerigste werk, dat laat zich raden. Hij, die meneer die gewend was in zo'n prachtige koningsmantel rond te lopen, moet het vuile werk doen. Een ontzettend moeilijke weg.

Bijbelstudie Centrum: “Bestemd om Koning te worden”

deel 1-2

Wilt u dat? Nee, ik kan me niet voorstellen dat er één is die dat vrijwillig doet, zo zijn wij mensen niet. Als het er op aan komt houden we allemaal van een behaaglijk en goed leven. Maar niet van het vuilste werk doen, niet van verschop te zijn, vertrap in een hoek. Je kunt je voorstellen hoe Jozef daar met zijn gedachten geworsteld heeft: *“o, God, wat nu? Ik ben hier helemaal alleen en ik kan met niemand over u praten”*.

Hij wordt als het ware helemaal teruggeworpen op zijn relatie met God en het lijkt wel of God er niet meer is. Zo lijkt het, maar het is niet waar: *“waarheen ik ook zou gaan, U bent er”* staat in **Ps. 139**, *“al ging ik naar het dodenrijk of het uiterste der zee, steeg ik op met vleugels, Gij zijt daar”*.

Maar je kunt je voorstellen hoe de gedachten van Jozef geweest zullen zijn: die broers, mijn eigen broers, die hebben me dit gelapt. Als Jozef daar op door was gaan borduren, dan was hij volkomen onvruchtbaar gebleven.

Wat doen wij, als God ons in omstandigheden brengt waar we niet in willen zijn? Dan hebben we de neiging om te protesteren, dan gaan we er innerlijk tegen in: waarom moet mij dat overkomen, waarom moet ik die ziekte krijgen, waarom moet ik zo zwak zijn? Ik wil niet God, ik heb zo op u gehoopt, ik heb toch altijd zo mijn best gedaan voor U en is dat nu mijn loon?

Zo denkt het menselijk hart. Maar ik ben blij dat in Jozefs leven andere gedachten gekomen zijn, namelijk: *“Here God, hier ben ik nu, maar ik vertrouw op U, want ik ben voor Uw rekening en U bent ook hier te midden van afgoden, te midden van het occultisme”*.

Als jongen of meisje zeg je ik ben op deze school terecht gekomen, maar niemand begrijpt me; maar God is er! Ik kan me zo voorstellen, dat velen van u zeggen: *“nu is het zondag, nu hoef ik even niet naar mijn werk en hoef ik al die druk niet te ervaren”*.

Jozef had geen sabbat of zondag, het heidendom kende alleen maar afgoderij, maar God was er. Weet u wat het geheim is van Jozefs vruchtbaar leven: hij gaat begrijpen dat God met hem bezig is, dan kan je de situatie uit Zijn hand gaan accepteren en dat is je enige redding.

Doe je dat niet, dan ga je onder in zelfbeklag: doe je het wel, dan zijn er wijze lessen te leren. Jozef gaat de opdrachten van die heidense Potifar zien als opdrachten van God. Hoe is het mogelijk! Hebt u wel eens ook de opdrachten van uw baas niet vervloekt maar gezien als opdrachten van God?

U zegt soms kan ik dat niet, ik vind dat zo moeilijk, maar Jozef deed het. Het geldt natuurlijk niet als die baas een opdracht geeft, die dwars tegen God ingaat, maar wel als die baas gewoon dingen van je vraagt, die je moet doen, omdat je slaaf bent. Zo was het bij Jozef, hij was slaaf, Potifar kon zijn macht over Jozef laten gelden, hij kon met hem doen wat hij wilde; zijn slaven hadden ternauwernood enig recht, ze konden nergens hun gelijk halen.

Jozef voert de opdrachten van die baas uit. Hij zegt: *“Heer, vroeger dacht ik dat ik het kon, maar ik vind het zo moeilijk dat ik het niet kan, maar wat ik niet kan, dat kunt u”*. Dat is het geheim van Jozef: wat hij niet kon, dat kon God.

Wat fantastisch: als God een opdracht geeft, dan geeft God ook de mogelijkheid die opdracht ten uitvoer te brengen, niet in eigen kracht. Want dan had Jozef het ook niet geklaard. Dan vernemen we in het vervolg van dit verhaal: Jozef gaat het doen uit de kracht van God en wat staat er dan *“En God was met Jozef”*.

In N.T. zin mogen we zeggen: de Heer Jezus woont in ons. We mogen met de Heer Jezus aan het werk, wij zijn Zijn instrument en Hij houdt ons vast en dan kan het niet verkeerd gaan.

Jozef kon het met woorden misschien helemaal niet zeggen, want hij kende die taal niet, langzaam maar zeker heeft hij die taal geleerd, want later spreekt hij zo vloeiend Egyptisch, dat voor hij zijn broers ver-

Bijbelstudie Centrum: “Bestemd om Koning te worden”

deel 1-2

taald moet worden en hij kan dan alleen maar in daad laten zien wat God voor hem betekent. Dat is voldoende.

De beroerdste Christenen zijn zij, bij wie de daden niet overeenstemmen met de woorden, dat zijn anti-getuigen. Het klinkt keihard, maar het is zo, het is onecht, onwaarachtig.

De Heer Jezus is Waarheid en Hij heeft altijd gedaan wat Hij gezegd heeft, Hij is nooit één van Zijn beloften niet nagekomen. Laten we maar eerlijk zeggen: *“Heer Jezus, ik kan het niet, maar U kunt het, ook in mij”*.

Zo is Jozef zijn weg gegaan en Potifar zag het en dacht: *“dat is een andere dan de anderen, wat die knaap aanpakt dat lukt hem”*, en Potifar ging alles aan Jozef toevertrouwen, hij zag dat Jozef alles gelukte; hij zag er misschien nog niet doorheen, dat de God van Israël daar achter stond, maar hij dacht, ik kan er mijn voordeel mee doen.

Daarom zijn sommige werelds instellingen blij als ze Christenen krijgen, echte Christenen die hun werk goed doen, niet vijf minuten voor tijd weggaan, niks van de baas meenemen. Ik weet, dat ze b.v. in Rusland graag zulke mensen in dienst nemen. Zo is Jozef daar in alle eenvoud een getuige geweest.

Potifar is zover gegaan, dat hij tenslotte alles aan Jozef toevertrouwde; ***“hij bemoeide zich nergens meer mee”***, staat er. Jozef had het voor het zeggen en dan heb je het als slaaf toch wel ver geschopt. Maar Gods lessen zijn niet afgelopen, voor Jozef begint het pas.

Want weet u, zodra een Christen gaat leven uit de kracht van de Heer Jezus, uit Zijn blijdschap, uit Zijn vrede, als hij weet dat hijzelf niet meer die verantwoordelijkheid heeft, maar dat de verantwoordelijkheid op de schouders van de Heer Jezus ligt, dan is zijn enige verantwoordelijkheid om zich aan de Heer Jezus toe te vertrouwen.

Er zijn mensen die zeggen: *“nu moet ik perse zoveel stille tijd houden; schei er toch mee uit, dat houd je een tijdje vol, maar niet lang, en het is toch alleen maar bevrediging, van je ik-leven, als je het zo doet”*. Maar als je aan de Heer Jezus je uitlevert, kom je tot stille tijd, dat kan niet anders, want Hij bidt toch in je en dat is zo heerlijk bevrijdend. Laat de Heer maar Zijn gang gaan, het komt echt goed, want Zijn liefde in ons dringt ons.

Zo is Jozef zijn weg daar gegaan en als hij dan vruchtbaar gaat worden is er één die zegt, dat is vervelend, erg vervelend. Christenen, die niet vruchtbaar zijn, daar heb ik geen last van, maar Christenen die vruchtbaar zijn, maken anderen tot discipelen van de Heer Jezus en dat moet ik niet: dat is de boze, de verzoeker; hij heeft een ontzettende hekel aan echte Christenen aan echte Heer Jezus mensen, waarin de Heer Jezus gestalte krijgt, die een geur van de Heer Jezus zijn.

Dan gaat hij alles op alles zetten om ze de poten onder hun stoel weg te zagen. Er staat dat de vrouw van Potifar haar oog liet vallen op Jozef, die ***“schoon van uiterlijk was”***.

Hoeveel Christenen zijn er, die werkelijk de Heer Jezus leven en ***“schoon van uiterlijk”*** zijn, niet een optelsom van hun uiterlijkheden, maar de liefde van de Heer die daar uitstraalt. Je komt soms mensen tegen bij wie de optelsom van hun uiterlijkheden niets is, maar dat was bij de Heer Jezus ook niets en toch wilde iedereen bij Hem zijn – maar omdat hun innerlijk schoon is, weerspiegelt dat aan hun uiterlijk.

Men zegt wel eens: *“de ogen zijn de spiegel van de ziel”*: als de Heer Jezus in je woont wordt dat naar mijn vaste overtuiging weerspiegeld op iemands gezicht.

De vrouw van Potifar dacht: die man heeft iets wat ik niet heb en ze wilde er op een verkeerde manier aan komen, ze wilde hem verleiden. Het is altijd hetzelfde verhaal; als we ons werkelijk aan de Heer Jezus toevertrouwen, worden we vruchtbaar want Hij is vruchtbaar, omdat Hij de graankorrel wilde zijn, die

Bijbelstudie Centrum: “Bestemd om Koning te worden”

deel 1-2

in de aarde ging om te sterven en als Hij u meeneemt in die dood, gaat uw manteltje uit en wordt Hij de Levende in u, dan komt de vrucht, dat kan niet anders.

Over Job zei God tegen satan: **“heb je niet mijn rechtvaardige knecht Job gezien”**? Ja, dat is nog al gemakkelijk, het gaat hem voor de wind. Jozef gaat het ook weer een beetje voor de wind en dat moet afgelopen zijn.

Die vrouw komt en zegt: **“kom bij mij liggen”**. En wat geeft Jozef voor antwoord? Want daar zit het geheim: als Jozef zelf gaat knokken, verliest hij het. Let wel: een jongeman, een slaaf, het huwelijk was voor hem niet weggelegd en daar komt een schone rijke vrouw; daarom ben ik zo blij, dat het ene regeltje er staat: **“Zou ik zulk een groot kwaad doen en zondigen tegen God”**? In het aangezicht van de boze roept hij God aan en als je op zo'n manier God aanroept is er als het ware meteen een schreeuw: **“God help mij hieruit”**!

Ik ben ervan overtuigd, dat dit zinnetje van Jozef een gebed tot de Almachtige was, die gaf hem de kracht en de genade om weg te hollen. En weet u wat er dan gebeurt: die vrouw houdt de mantel vast, en weer gaat de mantel uit. Want o mijn broeder en zuster, wij trekken weer zo gauw manteltjes aan. We moeten altijd weer bereid zijn ons door God de mantel te laten uittrekken.

Mag ik u eens een voorbeeld geven van een manteltje dat ons aan kan gaan? Het is niets slechts, zelfs niet eens iets wat tegen de Heer in kan gaan. Stel, dat de apostel Paulus zegt: **“O.K. ik ben een apostel en daar laat ik me op voorstaan”**; dan is dat de mantel, terwijl hij toch het recht er toe heeft.

Jozef was wat geworden in dat huis en daar zal zijn kleding bij aangepast zijn. U bent misschien oudste geworden in de gemeente en het kan dan o zo gemakkelijk zo zijn, dat een oudste een soort regeringspositie in gaat nemen, zo iets van: **“ik ben oudste en ik zal jou vertellen hoe het moet”**.

De discipelen twisten met elkaar wie de meeste zou zijn en dan gaat de Heer Jezus hen een les leren; de grote mantel was al uitgegaan, toen Hij de hemel verliet, maar nu deed Hij ook nog deze mantel uit en trok de dienstknecht gestalte volledig aan, dat wil zeggen de Meester is de laagste; al wie de minste wil zijn zal de meeste worden. Er staat in **Jac. 4:10. “vernedert u dan onder de machtige hand Gods en Hij zal u verhogen op Zijn tijd”**.

Altijd weer wil dat hart de kop opsteken en zeggen: **“we zijn toch wat en als God een ander naar voren schuift, zeggen we: nee, dat was mijn plaatsje”**. De Heer Jezus neemt altijd weer de laagste plaats in, daarom krijgt Hij ook de hoogste, begrijpt u, de allerhoogste, daarom is Hij ook de Geliefde des Vaders, omdat Hij precies deed naar de wil van God, **“niet mijn wil geschiede, maar Uw wil geschiede”**.

Jozefs mantel gaat uit en die vrouw draait de zaak om, want ze staat in dienst van de leugenaar en die draait altijd de zaak om. Als Potifar thuis komt zegt ze: **“die slaaf heeft me kwaad willen doen”**. Potifar laat zich meteen inpakken daardoor, Jozef is ineens de zondebok.

Dat het verhaal ongerijmd is, dat deze man opgeklommen is, die je zoveel vertrouwen gegeven hebt en dat hij dan toch een onderzoek zou moeten hebben, dat komt niet bij hem op. Want het is toch maar een slaaf, waarmee je kunt doen wat je wilt, die stop je in de Koninklijke gevangenis en je bent van hem af.

Weet u wat de alle moeilijkste les voor ons is: onschuldig te worden getuchtigd. Toen Jozef de eerste keer aan Egypte werd verkocht waren er nog redenen waarom die broers hem zouden haten, hij had het er wel een beetje naar gemaakt.

De Heer Jezus zegt: **“Zonder reden hebben ze Mij gehaat”**. Zonder reden werd Hij geselsd, zonder reden heeft Hij daar naakt gehangen aan het kruis. Er was geen schuld in Hem. Als we volgelingen van Hem willen zijn, moeten we ook deze les leren.

Bijbelstudie Centrum: “Bestemd om Koning te worden”

deel 1-2

Jozef komt in de gevangenis en dan lijkt het wel of het getuigenis uit is, want wat kan je nog tussen vier muren in de gevangenis, met je handen in het kluister en met je voeten in het blok? Zo kom ik broeders en zusters tegen, die op de één of andere manier ook in de gevangenis terecht gekomen zijn.

Misschien hebt u de boeken van Joni gelezen: daarin zie je hoe iemand in de gevangenis, niet eens letterlijk terecht komen kan en dan denkt: wat ben ik nu nog waard, wat heeft het nog voor zin? De muren zijn dik, de kettingen zwaar; we kennen allemaal onze eigen gevangenis, maar nu komt het er op aan of we ook de les willen leren.

Jozef zit daar en je kunt denken, het getuigen is afgelopen, hij kan alleen nog maar contact hebben met God. Als de deur open gaat komt alleen de gevangenbewaarder binnen, de enige waar Jozef contact mee heeft. Maar waar komt het dan weer op aan?

Hoeveel gevangenen heeft die gevangenbewaarder niet gezien, die protesteerden, die vloekten, die schelden en tieren en hier komt hij een heel ander mens tegen. Hij komt er achter, dat die man onschuldig in de gevangenis zit, hij schopt niet, hij gaat niet te keer, en hij zegt niet: *“die gemene Potifar, enz.”*

Die gevangen bewaarder gaat begrijpen, dat hij deze man zover mogelijk is, in de gevangenis vrij kan laten: laat hij maar een beetje helpen, laat hem maar wat afleiding hebben. Ik denk dat het voor die gevangenen een fijne tijd was, als Jozef het eten kwam brengen. Als je in de gevangenis zit en de Heer Jezus komt bij je in de cel, wat moet dat geweldig zijn. Het gebeurt vandaag ook.

Als dat niet zo was, kon je haast geen gebed meer vinden voor je medebroeder en zusters, maar nu dat wel zo is, is er gebed, want Hij komt binnen. Als Jozef het eten komt brengen, wel ik denk dat het zo anders is geweest, een belangstellend, medevoelend, medezorgend iemand; die gevangenbewaarder dacht natuurlijk, als Jozef dat doet heb ik met die gevangenen minder problemen.

Paulus, die nadere jongeman, kwam ook in de gevangenis. God schijnt gevangenissen nodig te hebben om mensen wat te leren. Dat vinden we wel moeilijk, we behoeven er niet omheen te draaien en te zeggen dat het gemakkelijk is. Maar we zijn er niet mee klaar om te zeggen: *“och je hebt het zo ellendig en zo zwaar: dat helpt niet”*.

Maar vertel eens, dat de Heer Jezus daar is in hun gevangenis, vertel eens, dat Hij in hun gehandicapt zijn is, vertel ze eens dat de Heer Jezus er altijd is. Het is zo belangrijk. Want Hij, die in ons is, die is meerder, dan die in de wereld is. Paulus zat ook in de gevangenis en vroeg om gebed aan zijn mede Christenen; hij zegt: ***“gedenk mijn gevangenschap”***, want die gevangenschap was zwaar. Dat was de ene kant van de medaille.

In een ander gebed vraagt hij ***“bid toch voor mij dat mij een open deur geschonken wordt, dat ik vrijmoedig het evangelie kan vertellen”***. Wij zouden zeggen: *“Paulus, wat zeg je nu, ja die gevangenis deur moet open, want jij moet er uit, want je bent uiteindelijk apostel”*.

Bij Petrus komt een engel binnen en maakt de deur open, maar bij Paulus gebeurt dat niet en toch wordt dat gebed vervuld, want aan het eind van Handelingen staat dat hij twee jaar lang in zijn eigen gehuurde woning, weliswaar bewaakt, onbelemmerd iedereen kon ontvangen en vrijmoedig het evangelie kon verkondigen. De deur kon naar twee kanten open, God doet alles op een originele manier: Paulus mocht vrijmoedig het evangelie verkondigen, terwijl hij gevangen bleef zitten.

Zo ging het bij Jozef ook. Op een dag gaat de gevangenisdeur open, niet om Jozef er uit te halen, maar om twee anderen erin te laten. Je zou haast zeggen: het wordt een beetje eentonig en lang, maar ik vind het toch zo mooi, die lessen van God, want ze werken nu nog net zo.

Er komen twee mannen binnen, een schenker en een bakker en Jozef krijgt de opdracht hen eten te geven. Als hij op een morgen bij hen komt, staan hun gezichten zo treurig; de gevangenbewaarder zegt

Bijbelstudie Centrum: “Bestemd om Koning te worden”

deel 1-2

ze zoeken het zelf maar uit, maar Jozef zegt: jullie gezichten staan zo treurig, vertel mij toch wat er aan de hand is. Dan vertellen zij hun dromen.

Jozef zegt uitleggen kan ik ze niet, maar misschien wil God mij de betekenis bekend maken. Jozef heeft zijn les geleerd. Zolang we nog zelf denken, dat we het zelf kunnen, zijn we onbruikbaar, maar God kan het en Jozef vertelt hen dat. Het verhaal blijkt puur menselijk, want Jozef voegt er aan toe: schenker als u straks weer bij de Farao bent toegelaten, denkt u dan nog eens aan mij? Zou u dat ook niet gedaan hebben?

Hij zegt in dat kerkerhol – want het was een hol onder de grond waarin de gevangenen bewaard werden en hij zat er al een hele tijd – denk nog eens aan mij als je bij de koning bent. Dan komt er weer een les van God: “*nee*” zegt God, niet op de tijd van de schenker. Niet via menselijke mogelijkheden, Ik zal je verhoren op Mijn tijd.

Iedere dag heeft Jozef wel naar de gevangenisdeur gekeken en als die openging dacht hij misschien, heeft de schenker eraan gedacht? Zo zijn er nu ook heel wat mensen, die zeggen, ik wilde dat God mij genas; of, ik zoek zelf wel een uitweg want deze baan is zo afschuwelijk, of, ik ben werkloos en ik zou zo graag voor God willen werken, maar ik weet niet hoe. Gevangnissen! Maar weet dat God u zal verhoren op Zijn tijd.

Het glorieuze moment komt waarop Farao een droom krijgt en dan moet die schenker ook nog ingeschakeld worden en zeggen, er zat in de gevangenis iemand, die mijn droom heeft uitgelegd. Ik denk wel eens: wat ben ik toch een ondankbare vent geweest, Jozef heeft jou zo geholpen, je hebt je mooie baantje terug gekregen en je hebt er nooit wat aan gedaan.

Maar God gebruikt het allemaal. Wij zijn zo geneigd op mensen te kijken. Wat had Jozef nog een boel mensen, waarmee hij rekeningen te vereffenen had: Potifar en zijn vrouw, zijn broers, maar je leest er niets over wat Jozef had zijn les geleerd.

Als we bij de Heer Jezus wandelen past in die lessen van God geen haat. Want wat had de Heer Jezus ons dan moeten aandoen. Toen wij als het ware schreeuwden: “*kom af van dat kruis en red jezelf*”, kwam dit uit zondige monden en Hij heeft gezwegen. In Sefanja staat **Sef. 3:17b** “*Hij zal zwijgen in zijn liefde*”.

Jozef wordt uit de gevangenis gehaald, hij krijgt een kleed aan, een koningskleed. Maar er ging eerst wat aan vooraf, want nu moest blijken of hij de proef doorstond. Hij stond daar voor de Farao, die, in die zaal, waar alle ogen op Jozef gericht zijn, zei: “*je kunt dromen uitleggen, is mij verteld*”. En dan zegt Jozef: “*nee, koning, dat kan ik niet*”.

Ik denk dat het even pijnlijk stil is geweest in die zaal. Dan gaat Jozef verder: “*Maar de God des hemels zal het mij openbaren*”. God en de Naam van de Heer Jezus, moet in het licht gesteld worden, daar zijn we voor, om Hem te eren, om Hem de lofprijzing te geven.

Als Jozef de droom heeft uitgelegd, omdat God hem verteld heeft, wat die droom betekent, zegt Farao: “*Wie zouden we dat beter kunnen laten doen dan deze man in wie de geest van God woont*”? Het getuigenis is goed overgekomen in dat heidense Egypte. Gods eer, vanaf de hoogste troon, daarvoor zijn we bestemd. Een Koninklijke roeping.

Straks komt die Heiland met macht en majesteit deze wereld regeren. Bent u dan ook verhoogd, omdat u zich eerst heeft laten vernederen onder de machtige hand van God? Zult u erbij zijn? Hoeveel steden en dorpen zullen door u geregeerd worden in Zijn Naam?

We weten dat we het niet kunnen, we zijn tot niets goeds bekwaam, maar Hij is het en Hij zal dan ook het willen en het werken in ons volvoeren, naar Zijn welbehagen. Maar dan moeten we hier de les willen leren, anders kunnen we niet gebruikt worden.

Bijbelstudie Centrum: **“Bestemd om Koning te worden”**

deel 1-2

Staan we open voor wat Hij ons geven wil, opdat wij vruchtbaar zijn? Wat een opdracht, wat een roeping! **“Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord, dat heeft God bereid voor diegenen die Hem lief hebben”**. Willen we Hem zo lief hebben? Begrijpt u, dat er niets in uw leven door God gedaan wordt dat zinloos zou zijn?

We gaan dan uiterlijk niet allemaal dezelfde weg als Jozef, in diepste wezen natuurlijk wel. Maar voor de één zal het een andere manier van les krijgen zijn dan voor de ander, want God weet precies wat voor u en mij nodig is. Toen Paulus zijn les moest leren heeft hij God driemaal gebeden: **“och Here, laat toch deze engel des satans af van mij, want ik heb het er zo moeilijk mee”**. Men denkt dat het een oogkwaal is geweest maar God antwoordde: **“Mijn genade is u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht”**.

We vinden het zo moeilijk om zwak te zijn. En toch is daar het geheim, in God verborgen, leven met de Heer Jezus, Hem alles overgeven, dat is het hoogste goed.

Dat de Heer u daarbij mag helpen.

Amen.

Volgende keer gaan we hiermee verder.